

поведе борбата с голяма дружина, в която щяло да има и руски доброволци. Левски веднага му отговаря, че се радва дето храбрия войвода му подава ржка да работят заедно. „Бог нека да е напред и име бжлгарско да е войвода“. Той не отказва помощта, но предпочита сам народа да се погрижи за себе си. Тотю пита, кога може да се обяви вжзстанието, зимно време или лятно, с чужда помощ или не. Левски по тия вжпроси има ясно мнение. Вжзстанието ще се дигне тогава, когато самите бжлгари пожелаят това, когато те намерят, че вече са готови за бой. Тогава и ще решат, да има ли чети и да участвуват ли чужденци. Чужденците, които и да бждат, трябва да се явят само като помагачи и подчинени, а не като главатари и заповедници на бжлгарския народ. Руския цар ще ни помогне, това знам, но той праща в окови и на смжрт своите републиканци. У тях си да прави каквото ще, но у нас да подпише нашата *республика*¹⁾.

„Само „Привременото правителство“ в Бжлгария ще решава, кого да вика, кога и как? Четите сега са вредни. През 1867—1868 чети навлязоха в Бжлгария, но народа не ги последва и много умно стори, защото, що щеше да направи като нямаше оржжие и организация? Четите тогава няхаха за цел да бунят народа, а да викат по градовете и селата умните хора и да им покажат,

¹⁾ Архив т. I, стр. 16.